

attest, det er jo den, der har Betydning som Bevis for Børnens Alder —, og endvidere, at Børnene maatte ryge i een Gade, men ikke i en anden. Men den Slags Ting vil i det praktiske Liv aldrig faa den Betydning, som synes at skulle fremgaa af et saadant Billede. Jeg har saa mangfoldige Gange, og det have vel alle ærede Medlemmer, været sammen med Børn i Jernbanekupéer, hvor det har været vanskeligt at afgøre, hvad Alder de havde. Forholdet er jo dette, at de i en vis Alder ere helt fri for at betale og i en anden Alder skulle betale halv Pris, men jeg har aldrig hørt, at denne Bestemmelse har medført særlig ubehagelige Konsekvenser. Det hele gaar ganske naturligt, det kan ske, at der kommer en til at køre frit, som ikke skulde, men det er kun i ganske enkelte Tilfælde, og det faar ingen særlig Indflydelse paa den virkelige Regel, og det vil ogsaa blive Tilfældet med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. Jeg er overbevist om, at i Norge, hvor de have en Aldersgrænse for, at Børn maa bruge Tobak, og i flere af de amerikanske Stater have disse Ulemper, som ere blevne fremdragne, slet ikke haft nogen Betydning. Overfor den praktiske Udførelse vil den Slags Ting, som vil kunne komme til at foreligge i enkelte Tilfælde, temmelig hurtig forsvinde. Jeg mener, at der kan gøres og bør gøres noget i denne Retning ad Lovgivningsvejen. Om det foreliggende Lovforslag tager det rette Sigte ved at lægge det fuldstændig i Kommunernes Haand, skal jeg lade være usagt, men jeg mener alligevel, at der er forelagt et Lovforslag her, som kan danne et udmærket Forhandlingsgrundlag, og saa maa vi se at faa det bedst mulige ud af Sagen. Det er min Overbevisning, at kan man virkelig faa et nyttigt, godt og praktisk Forslag ud af dette, saa vil den Slægt, der kommer efter os, naar en hel Del Aar ere gaaede, alligevel bringe os Tak for det Arbejde, som vi i Aaret 1906—07 have udført i denne Sag.

Rørdam: Det ærede Medlem, som nys havde Ordet, udtalte, at de Læger, som jeg havde citeret, vare Læger, som for en stor Del vare ubekendte for Rigsdagen. Det ærede Medlem kan kun tale paa sine egne Vegne, jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem ikke kender nogen af disse Lægers Navne, men jeg tror, at Flertallet af Rigsdagens Medlemmer kender Navnene paa Mænd som Professor Saugmann, Professor Rosenthal, Professor

Schmiegelow, Professor Hertel osv., som vare blandt de Læger, jeg citerede. Saa henviste det ærede Medlem til, at Sundhedskollegiet havde udtalt sig i denne Sag, men her er der det mærkelige, at adskillige Medlemmer af Sundhedskollegiet, i hvert Fald nogle af dem, som f. Eks. Professor Gram, have udtalt sig i den Enquête, af hvilken jeg oplæste, hvori han siger, at han kender ingen skadelige Følger af Børns Tobaksrygning. Jeg tror ikke, det ærede Medlem kan anføre nogen Læge til Støtte for sig. Det, jeg her har villet bekæmpe, er den kolossale Overdrivelse, som man kommer med her i denne som i saa mange andre Sager. Lad os tage ganske roligt og nøgternt paa denne Sag, saa komme vi nok ud over den, og lad os lade være at sige saadan nogle Ting, som at Børn blive Forbrydere, fordi de ryge. Man kan lige saa godt sige, at de blive Rigsdagsmænd, fordi de ryge. Det er sikkert nok de raskeste Børn, der ryge Tobak, og det kan give sig Udslag i forskellige Ting. Det kan give sig det daarlige Udslag, at de blive Forbrydere, og det kan give sig det smukke Udslag, at de blive Rigsdagsmænd senere hen i Livet.

J. H. Jensen: Naar det ærede Medlem vil tage det lidt fra den humoristiske Side, ligesom hans Kollega fra Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), saa kan jeg saa godt forstaa det, for de ønske jo, at der ikke skal komme noget ud af Lovforslaget. Men naar det ærede Medlem mener, at det er en Overdrivelse, naar man taler om, at Tobaksbrugen kan blive Vejen — og andet har jeg ikke sagt — til Forbrydelse, saa tror jeg alligevel, at hvis det ærede Medlem vil forhøre sig i Politiretten, vil han faa Forstand paa, at Børn for at faa Penge til dette Forbrug af Tobak netop ere komne ind paa Forbryderbanen og have taget dem, hvor de ikke havde Ret til at tage dem. Naar det ærede Medlem mener at have fundet nogle af Det kongelige Sundhedskollegiums Medlemmer, som have sagt et det ene Sted og det modsatte det andet Sted, saa har jeg Grund til at tro ham paa hans Oad, men jeg er tilbøjelig til at tro, at for at komme til dette Resultat tager det ærede Medlem nogle faa Sætninger af, hvad der er sagt, i Stedet for at tage det hele med. Jeg tror ikke, at Sundhedskollegiets Medlemmer ere saadanne Personer, som sige et i Dag og det stik modsatte i Morgen; jeg har Grund til at tro, at naar Sundhedskollegiet har sagt, at det er skadeligt for Børnenes